

## IN MEMORIAM

*DUJE KATIĆ je često pobolijevao, pa ipak je njegova smrt došla iznenada. Bili smo već navikli na njegova povremena odsustvovanja ali jednako tako i na njegove povratke. Sada znamo da se sa kratkotrajnog posljednjeg bolovanja vratiti neće. To saznanje mora biti bolno za sve one koji su ga poznavali.*

*Duje Katić je bio uman i vrijedan čovjek. Te su njegove odlike dolazile do izražaja u raznovrsnim poslovima koji su mu povjeravani -- u radu u omladinskim organizacijama, u usmjeravanju i organiziranju kulturnog života i nadasve u višegodišnjem radu u Centralnom komitetu Saveza komunista Hrvatske. Umio je proniknuti složenu i osjetljivu političku zbilju i dilemama što ih je život donosio dati jasnu i logičnu formulaciju. Svoju zamjernu političku kulturu unosio je u mnoštvo poslova na koje su ga obavezivale funkcije i forumi u kojima je djelovao. Niz referata, elaborata i instrukcija što ih je, obavljajući te poslove, izradio ostalo je najčešće nepotpisano, ali se i iz njih može osjetiti da su djelo inspirativnog lucidnog duha. Ove stvaralačke osobine Duje Katića još su očitije u objavljenim govorima, člancima i studijama. Trajno nagrizajuća bolest i napokon smrt omeli su ga da svojim spoznajama iz političke prakse i teorije dade sistematskiji oblik, o čemu je intimno uvijek sanjao.*

*Duje Katić je bio topao, neposredan, širok, istančan, sposoban da shvati puninu čovječnosti, složenost ljudskih odnosa, da prelazi preko sitnica, ali i da bude nepopustljiv u principijelnim pitanjima. Druželjubiv, komunikativan, spreman na šalu, podnosio je ono što nije lako podnijeti: napore borbenih zadataka partizanskog rata u koji je stupio kao dječak, teškoće i složene zadatke poratnih godina obnove i izgradnje, koje je izdržavao manje-više trajno uz teret bolesti.*

*Najbolnije pri suočenju sa smrću Duje Katića jeste to što je ta smrt došla ne samo iznenada već i prerano: upravo kad je prema svojim godinama mogao dati najviše i kad se to od njega s razlogom očekivalo.*

*Fakultet političkih nauka Sveučilišta u Zagrebu i Redakcija časopisa Politička misao imaju posebnog razloga da žale za prerano umrlim Dujom Katićem, koji nam je pomogao ne samo načelnim savjetima već najneposrednije angažirano kao član Savjeta fakulteta i jedno vrijeme kao član Redakcije Političke misli. Studenti našeg fakulteta pamtit će ga i po jednom od njegovih posljednjih javnih nastupa, kad im je na Političkoj tribini Fakulteta političkih nauka znalacki, smisljeno i dostojanstveno odgovarao na brojna pitanja, od kojih niti jedno za njega nije bilo ni suviše »delikatno« ni suviše »provokativno« a da se u njegovo objašnjavanje ne bi smjelo upustiti.*

*Neka je vječna slava Duji Katiću!*

*Ivan Babić*